

↑ *Jednotný styl bítovských domů*

Pro spojení Bítova se „světem“ vznikly kromě nových silnic i dva mosty přes Dyji. Jeden nedaleko ústí Želetavky (je z něj hezký výhled na hrad Bítov), druhý pod zříceninou Cornštejna.

Náhradou za starý Bítov vznikla skutečně moderní obec, až do roku 1948 měla status městyse. Turistický průvodce Podyjí vydaný r. 1936 píše: *Místo starých chatrčí dostalo se obyvatelům Bítova pěkných, hygienických domků v počtu 43.* Bítované, kteří si ještě dobře pamatovali, jak se slzami v očích opouštěli údolí a později sledovali rozebírání starých domů, by možná nesouhlasili s těmi „chatrčemi“. Ale na snad lehčí život v novém prostředí si rychle zvykli. I turistický ruch fungoval čile dál, lákadlem se stalo koupání v přehradě a rybolov. Na katastrálním území obce postupně vznikaly nové chaty.

Díky nové poloze se Bítov po obsazení Sudet nestal součástí Německé říše, zatímco území celé přehrady i s mosty, Cornštejn a hrad Bítov bylo zabráno. Při poválečném odsunu Němců muselo Bítov opustit několik rodin, byl konfiskován i majetek hradního pána Jiřího Haase z Hasenfelsu.

Dnes žije Bítov především z turistického ruchu. Zatímco v zimě je tichou klidnou vesničkou se 136 stálými obyvateli (k 1. 1. 2024), v létě se tu pohybují stovky rekreantů z nedalekého kempu, chatařů, cyklistů, výletníků, kteří připluli po přehradě, a návštěvníků hradu. Občerstvení jim nabízí např. místní Hasičský pivovar Bítov, který vaří několik druhů piva Tesák a vyznačil v okolí cyklotrasu Pivovarská 12%.

↑ Most do nového Bítova pohledem z Cornštejna

Moravská řízeň

Byl to v letošním podzimu podivný paradox: Morava sklízela vinnou révu a přitom mimořádně žíznila. Nebývale kuriózní byla situace u vranovské přehrady, zásobované Dyjí. Ta kdysi zatopila vesnici Bítov. Její někdejší obyvatelé však letos slavili podzimní hody neobvykle – na dně suchého jezera. Stalo se tak po dvaapadesáti letech, co přehrada existuje. Do jejího dna lidé zasadili zelenou májku s pestrými fábory, na suchu vyhrávala dechovka, stály tu stoly a židle. Objevily se zde i panely s fotografiemi z Bítova před zatopením. Pamětníci zamáčkli slzu v oku, mladí se nestačili divit.

Pavel Švyhnoš, Mladý svět, 1990

Hvězdička

Skalní vyhlídka je místem, odkud se otevírá pohled na celou Bítovskou zátoku, odříznutý meandr Dyje, která v dávných dobách obtékala vrch Horka, ale pak si prorazila kratší

↑ Horka z vyhlídky Hvězdička

↑ Cornštejn z vyhlídky Čertice

cestu. Proslavil ji místní poštovník a legendární trumpetista Vladimír Kundera. Padesát let odtud troubil večerku návštěvníkům kempu a celé zátoky, v r. 2021 předal žezlo mladšímu kolegovi Jaromíru Sobotkovi. Když se za letního večera úderem osmé ozvou shora melodie známé večerky, lidových i moderních písní a zakončí to znělka z večerníčku o Křemílkovi a Vochoomůrkovi, dole u řeky pozorně poslouchá množství lidí, kteří pak odmění trumpetistu potleskem a volají o přídavek. V roce 2014, u příležitosti 70. narozenin Vladimíra Kundery, pojmenovali Bítovští skálu po něm.

.....

Čertice

Strašidelný název nese další bítovská vyhlídka údajně díky nápadnému výklenku pod skálou, který býval oblíbeným trampským nocležištěm. Stěna výklenku začerněná od táborových ohňů a kouř z doutnajícího dřeva připomínající peklo podnítily fantazii místních dětí, a tak bylo pojmenování pro skalní vyhlídku na světě.

Do r. 2024 fungovalo v rohu bítovského náměstí Tatra museum s automobilovými veterány a sousední modelové kolejiště vlakových modelů. Novou místní atrakcí je modelové kolejiště.